

blive i Reglen fejlagtigt omtalte som Fresker; de ere dog udførte i mat Oliefarve paa Lærred, som er klæbet paa Murværket, og det er kun en ydre Lighed, der har ført til Fejltagelsen, idet Puvis de Chavannes i sin hele Stil søgte at efterligne Freskens. Betragter man de andre monumentale Kæmpebilleder, som findes i Pantheon, falde de saa ganske igennem ved Siden af Puvis de Chavannes, alene ved at være malede i Olie, som et Oliemaleri sædvanlig udføres. De virke som mørke, fedtglinsende Felter i den fine graa Farve af Sandstensarkitekturen.

Det var Synet af den harmoniske fine Freskovirkning i Puvis de Chavannes Billeder, der for en Aarrække tilbage bragte mig (Oscar Matthiesen) til at søge at finde Vej i den vanskelige Freskotechnik. Fra min tidligste Ungdom har jeg fortrinsvis interesseret mig for den monumentale Kunst, det legemstore Maleri, og derigennem for den italienske Freskokunst. Men mistroet blev jeg altid ved at tale med ældre Kunstnere om Fremstillingen af Freskomaleri: de gamles Teknik kunde man ikke finde igen, og alle Nyforsøg vare mislykkede. Ved Paavirkning af Puvis de Chavannes bleve mine Billeder ogsaa freskolignende. Imitationen tilfredsstillede mig imidlertid ikke. Ved min Hjemkomst fra Frankrig 1896 begyndte jeg at eksperimentere med Kalk, Mørtel og Farver i det Haab at finde en god Freskotechnik. Ved Samtaler med Murere og andre Praktikere henledtes min Opmærksomhed stadig paa Luftens hærdende Egenskab paa Kalken. Jeg kom da ind paa de fysiske og kemiske Virkninger paa Kalk og Mørtel. Som bekendt brændes den raa Kalksten (kulsur Kalk) i Kalkbrænderier, Kulsyren brændes ud, og den bliver saaledes egnet til Læsning med Vand. Fra det Øjeblik Kalken er læsket, blandet med Sand og som Mørtel paa en Mur udsat for Luftens Indflydelse, begynder Mørtlen at afhærdes derved, at Luftens Kulsyre vender tilbage til Kalken og igen omdanner den til kulsur Kalk. Af denne kemiske Proces' Fuldbgyrdelse afhænger i Særdeleshed Mørtlens Haardhed og faste Sammenhæng. Man kan ofte i Ruiner finde Mursten og Kalkmørtel sammen og se, at Stenene ved Slag kunne gaa itu før Mørtelen, saa stærk er denne bleven gennem Tiderne. Men da denne Hærdningsproces foregaar overordentlig langsomt, idet Luften kun indeholder 0,04 pCt. Kulsyre, saa fik jeg den Tanke selv at producere Kulsyre og indhylde (overbruse) det freskomalede Billede i en Atmosfære af Kulsyre for derigennem at fremskynde Hærdningen. Dette lykkedes; i smaa fine Forsøg kunde jeg formelig se Krystallisationen foregaa, og smaa afhærdede Freskopróver kunde jeg lige efter Hærdningen vadske med Vand, uden at Farverne løb ud, eller Kalkmørtelen opløstes. Den var altsaa bleven kulsur Kalk, uopløselig i Vand. Dette lykkelige Fund gav mig Mod til at fortsætte med Arbejdet. Sagen vandt Tiltro hos indflydelsesrige Mænd og derigennem hos den danske Regering, for hvilken Interesse jeg bestandig er taknemmelig. I alle de følgende Aar har jeg arbejdet udelukkende al-fresco, arbejdet paa at rette Fejl i Teknikken og finde Midler til deres Afhjælpning. I 1898 opfordredes jeg af den kgl. preussiske Regering til at undervise paa Akademiet i Berlin og senere paa Berlins Kunstgewerbe-Museums Skoler i Fresko, ligesom jeg atter senere opfordredes til at lede en Udsmykning i Musæets Trappehus, som udførtes af mine Elever. Paa en Rejse i Italien, der for øvrigt foregik før Opholdet i Tyskland, havde jeg gjort mange Studier og Erfaringer. Jeg havde undersøgt antikke Fresker i Pompeji og Rom og faaet et Indblik i Renæssancens. Jeg havde udfundet flere Forbedringer, en solidere Grovpudding ved Indblanding af knuste Mursten bl. a. og en Behandling og Fortætning af Overfladen, som bibringer denne den samme Skønhed som Antikkens og gør Fresken betydelig mere modstandsdygtig. Den foregaar ved Hjælp af en lille Tromle af en særlig Form, forarbejdet af Elfenben eller Bronze. I Tyskland have Fresko-Forskere klaget over, at det ikke var muligt for os moderne at pudse Stykke for Stykke af en Mur daglig til et Freskobillede, saaledes at det hele danner en plan Flade. Det er betegnet som en udpræget Mangel ved Teknikken, dels af Skønhedshensyn, men mest fordi Støvet lægger sig i Fremspringene. Det samme gælder Kalkeringen af Kartonerne paa den vaade Murgrund (Finpudden), før Malingen begynder. Men over disse Mangler hjælper Tromlingen. Naar man over den færdigmalede Freske tromler med den lille Tromle, trykkes alle Ujævnheder i den bløde Undergrund bort, Sammenføjningerne udjævnes samtidig med, at de tættes, saa at der ikke kommer Revner, saaledes som det ofte kan ses baade i Antikkens og Renæssancens Fresker. En saa lille Ujævnhed som Fordybningerne fra Kalkeringen forsvinder selvfølgelig let ved Tromlingen. Men jo mere man trænger ind i en Opgave, des mere synes man i Reglen der fattes i dens Løsning. Da jeg havde gjort alle mine Forsøg paa Landet, udført